

Scientologis religiøse læresætninger

Trods det, at Scientologi er i åndelig gæld til de østlige trosretninger, opstod den i vesten og dens tro er udtrykt i det teknologiske sprog fra midten af det tyvende århundrede. Til disse åndelige begreber tilføjer Scientologi en præcis og anvendelig teknologi, der gør det muligt at bruge begreberne i dagligdagen.

De religiøse læresætninger i Scientologi omfatter visse fundamentale sandheder. Mest betydningsfuld blandt disse læresætninger er, at mennesket er et åndeligt væsen, hvis eksistens spænder over mere end et liv, og at han er udstyret med evner,

der går langt ud over de evner, mennesket selv tror, det besidder. Mennesket er ikke kun i stand til selv at løse sine problemer, nå sine mål og vinde evig lykke, men er også i stand til at opnå nye højder af åndelig bevidsthed, som det aldrig har turdet drømme om.

Scientologi anser mennesket for at være grundlæggende godt og mener, at menneskets åndelige frelse afhænger af mennesket selv, dets forhold til sine medmennesker og dets opnåelse af broderskab med universet. I den henseende er Scientologi en religiøs filosofi i ordets dybeste forstand, for Scientologi er optaget af intet mindre end den fulde rehabilitering af menneskets iboende åndelige selv, dets muligheder, dets erkendelse og menneskets vished om sin egen udødelighed.

Og i et videre perspektiv søger Scientologi gennem den åndelige frelse af individet den endelige forvandling ”en civilisation uden vanvid, uden kriminelle og uden krig, hvor de dygtige kan have fremgang, hvor ærlige mennesker har rettigheder, og hvor mennesket frit kan hæve sig til større højder”.

I den ene eller den anden form har alle store religioner haft håbet om åndelig frihed – en tilstand fri for materielle begrænsninger og lidelser. Scientologi tilbyder en meget praktisk måde at nå det åndelige mål på. Om dette emne skriver L. Ron Hubbard: ”I umindelige tider har religionens mål været frelsen af menneskets sjæl. Mennesket har gennem mange metoder forsøgt at finde vejen til frelse. Det har haft det uforgængelige håb, at det en dag på en eller anden måde ville blive frit”. Hubbard fortsætter: ”Og her, efter disse tidsaldrer af sorg og lidelse, efter forfærdelige krige og katastrofer, lever håbet stadig – og med dette håb fuldbyrdelsen”.

Håbet efter sådan en frihed er således ældgammel, men det som Scientologi foretager sig for at nå denne frihed, er nyt. Og de teknologier, gennem hvilke Scientologi kan frembringe en ny eksistenstilstand i mennesket, er ligeledes nye. En forståelse af denne lære kan illustrere, hvorledes Scientologi hører hjemme i verdens religiøse og åndelige traditioner.

DIANETIK

L. Ron Hubbards vej til grundlæggelsen af Scientologi religionen begyndte med nogle bestemte opdagelser, han gjorde i sin udforskning af den menneskelige natur. Han bekendtgjorde sine opdagelser i 1948 som ”Dianetik”, et ord som betyder ”gennem sjælen” eller hvilken indflydelse det åndelige har på legemet.

Med Dianetik opdagede Hubbard en tidligere ukendt og skadelig del af sindet, som indeholder optagelser af tidligere erfaring af tab, smerte og bevidstløshed i form af mentale billeder. Disse traumatiske, åndelige hændelser er optaget sammen med alle andre erfaringer om ens liv i en ordnet rækkefølge, som scientologerne kalder ”tidsspor.” De smertefulde hændelser der er optaget på dette tidsspor, ligger under en persons bevidsthedsniveau og hober sig op til det, der kaldes det reaktive sind, som er kilden til al åndeligt besvær, uønsket angst, følelser, smerter og psykosomatiske sygdomme – forskelligt fra dette er det analytiske sind, den del af sindet som tænker, observerer data, husker dem og løser problemer.

Dianetik tilvejebragte en metode, der kan bruges til at komme i kontakt med det reaktive sind og afdække de tidligere, ukendte åndelige traumer og fjerne den skadelige virkning, de har på individet. Når det sker, har man nået en ny tilstand af åndelig bevidsthed kaldet ”Clear”.

Ens basale og iboende åndelighed, personlighed, ens kunstneriske formåen, personlige styrke og individuelle karakter, ens iboende godhed og hæderlighed, er altsammen blevet genoprettet.

”Clear” er analogt med den bevidsthedstilstand i buddhismen som kaldes Bodhi eller det oplyste selv. ”Clear” er imidlertid også et permanent niveau af åndelig bevidsthed, som man aldrig kunne opnå før Dianetik og Scientologi.

Mennesket består af tre dele: en krop, et sind og selve individet – det åndelige væsen eller thetanen.

THETANEN

På trods af alt det, som var blevet løst med Dianetik, var det åndelige væsens natur stadig uklar, selv om det fra begyndelsen var åbenlyst, at dette var et spørgsmål, som en dag skulle opklares. Gennembruddet fra Dianetik til Scientologi kom i efteråret 1951, efter at Hubbard havde observeret mange mennesker, der praktiserede Dianetik og havde fundet et ensartet mønster af erfaringer og fænomener, som alle var af dyb, åndelig natur. Efter omhyggeligt at

have gennemgået alle relevante data, kom Hubbard frem til følgende svar: Mennesket var blevet vildledt af den ide, at det *havde en sjæl*. Mennesket er et åndeligt væsen, som har et sind og en krop. Anden er kilden til alt, hvad der er godt, hæderligt og kreativt i verden: Den er individet selv. Med den opdagelse grundlagde Hubbard Scientologi religionen. Han havde bevæget sig ind på det område, der traditionelt tilhører religionen – menneskesjælens rige.

Erkendelsen af menneskets ånd har eksisteret som en universel del af næsten enhver religion i hver eneste kultur. Men

Set udfra en Scientologi anskuelse, som den kommer til udtryk i Axioms and Factors (Aksiomer og Faktorer), så ville en "gnist", der bragte en ur-tåge af kemikalier til live, ikke være en gnist af MEST-energi fra elektricitet, der var så "heldig" at frembringe en spænding, men det viljebestemte, åndelige element i theta der tager et elementært skridt i skabelsen og erobringen af MEST.

hver religion definerede menneskets inderste væsen forskelligt. Udtryk som "ånd" og "sjæl" var behæftet med århundreders skiftende meninger. Der var brug for et nyt ord. Hubbard overtog det græske bogstav theta (θ), som han i 1950 havde bestemt skulle repræsentere den transcendent "livskraft". Ved at tilføje et "n" beskrev ordet "thetan" således den individuelle enhed af "livskraft" – det åndelige væsen – dvs. personen selv.

THETA OG MEST

I store træk beskriver udtrykket "theta" livskraften, som besjæler alt levende. Denne livskraft er adskilt fra, men arbejder ud fra det fysiske univers,

som består af materie, energi, rum og tid (i Scientologi benævnt "MEST"). Scientologi er bygget på en serie af grundlæggende sandheder, som kaldes aksiomer, som definerer "theta" og "MEST" og beskriver, hvorledes de to arbejder sammen om at forme liv, som vi kender det. Aksiomerne udgør de helt basale elementer i Scientologi troslæren (se appendiks 1).

"Scientologi aksiomerne" blev udgivet første gang i 1954 og præsenterede dette doktrinære grundlag med en definition af theta som en "livsstatik", som ingen masse har, ingen bølgelængde, ingen placering i rum og tid. Den har evnen til at påvirke og forandre sine omgivelser og tilegne sig den fuldkomne viden.

SKABELSEN

Scientologi holder på, at det er af denne ikke-materielle livsstatiks handlinger, der når den øver indflydelse på det materielle univers' kinetik, der skaber liv. Alle levende organismer består af materie og energi, som findes i rum og tid, og det er theta, der giver dem liv.

For en scientolog er livet hverken tilfældigt eller formålsløst, og spørgsmålene om skabelse og evolution besvares af Scientologi. Materialister har forsøgt at forklare livet som en spontan ulykke og evolution som en vilkårlig proces af "naturlig udvælgelse". Men disse teorier har aldrig udelukket, at andre faktorer kunne tænkes blot at have brugt sådanne processer i en evolution.

De fleste af jordens religioner har en teori om verdens skabelse. Nogle religioner, så som hinduisme og buddhisme opfatter i modsætning til os, universet som en evig væren, en strøm af tid uden begyndelse og ende. De første skrifter i biblen fremstiller jordens skabelse. De betragtes af nogle kristne som en allegori. Andre opfatter dem som udtryk for en bogstavelig hændelse. Andre religioner har divergerende fremstillinger, men hver forsøger at forklare dette oprindelige spørgsmål: Hvor kommer vi fra og hvorledes skete det? I Scientologi er teorien den, at "theta" skaber "MEST"; faktisk kan man sige, at jordens skabelse er en uadskillelig del af denne teori. Tilblivelsen af theta og skabelsen af det fysiske univers, som er en del af Scientologis lære, er beskrevet i "*The Factors*", skrevet af Hubbard i 1953 (se appendiks 1)

Set udfra en Scientologi anskuelse, som den kommer til udtryk i "*Axioms og Factors*", så ville en "gnist", der bragte en

ur-tåge af kemikalier til live, ikke være en gnist af MEST-energi fra elektricitet, der var så "heldig" at frembringe en spænding, men det viljebestemte, åndelige element i theta, der tager et elementært skridt i skabelsen og erobringen af MEST.

Ligesom kombinationen af theta og MEST skaber liv, er deres separation synonym med organismens død. Den menneskelige krop følger, ligesom alle andre livsformer, en cyklus af fødsel, opvækst og overlevelse og til slut død. Men thetanen – den individualiserede enhed af livsenergi, altså personen selv – er ikke en del af universets materie, energi, rum og tid og ophører således ikke med at eksistere, når kroppen dør. Den er udødelig.

Som Hubbard observerede: "En scientolog skal ikke have studeret læren ret længe, før han begynder at erkende universets natur. Han erkender, at alt dette ikke bare opstod spontant en eller anden tilfældig dag ud af en kemisk formel, og han erkender, at der må have været en skaber af alle disse ting. Og han erkender ligeledes, mærkeligt nok, sin egen medvirken".

ÅNDENS INDFANGELSE I MEST

Skabelsen og levendegørelsen af livsformer er del af den proces, hvormed theta opnår sit mål i det fysiske univers, nemlig erobringen af MEST – udtrykt i nogle religioner som en konflikt mellem kaos og orden. Dette mål bliver nødvendiggjort af det faktum, at det fysiske univers har en tendens til at stå i vejen for thetanen og få den til at opføre sig i strid med sin sande åndelige natur.

Selv om scientologer fastslår, at den udødelige thetan er god i sit inderste

væsen, antager Scientologi, at den har tabt sin åndelige identitet og fungerer med en brøkdel af sine naturlige evner. Det er dette tab af åndelig identitet, som er grunden til, at mennesket er ulykkeligt eller opfører sig irrationelt og med onde hensigter, selv om det oprindeligt er godt og meget etisk.

Dette "fald fra det fuldkomne" er ikke pga. Satans indblanding eller menneskets naturlige onde impulser, som den jødisk-kristne religiøse teologi fastholder. I stedet antager Scientologi, at det er pga. thetanens egne erfaringer, enten i nuværende eller foregående liv. Som disse erfaringer hober sig op med tiden, er de grunden til, at thetanen bliver viklet ind i det materielle univers.

Det er gennem Scientologis centrale, religiøse praksis, som beskrevet i kapitel tre, at thetanen kan frigøre sig selv fra denne tilfangetagelse, hvilket svarer til begrebet frelse, som man finder i andre religioner.

FRELSE

Scientologis vej til åndelig frelse adskiller sig fra religioner i den jødiske-kristne tradition. Dette er dels pga. Hubbards opdagelse af thetanens udødelighed og dens adskillelse fra sindet og kroppen. Dette grundlag får Scientologi til på mange måder at ligge mere på linie med østens religiøse tanketraditioner, herunder deres opfattelse af frelse.

Jøder og kristne tror, at ånden kun lever én gang, og at den efter døden genopstår som en åndelig krop i himlen eller i helvede. Ligesom buddhisten, hinduen og endda nogle af de

tidlige kristne, så tror scientologer, at thetanen tager mange kroppe gennem dens gentagne kontakt med det fysiske univers.

Scientologer tror også, at thetanen, og dermed mennesket, grundlæggende er godt. I modsætning til dette følger jøder og kristne Det gamle Testaments lære; at mennesket har to indre, dybtliggende impulser – en god og en ond – som konstant konkurrerer, på samme måde som den kosmiske kamp mellem Gud og Satan.

Ifølge denne jødiske-kristne struktur er det menneskets pligt at overvinde sin onde side. Jødedommens teologi siger, at mennesket kan gøre dette ved at holde sig de veldefinerede regler fra Toraen for øje. Kristendommens teologi forkynder, at man må acceptere Jesus genopståen som et trosspørgsmål. I begge tilfælde realiseres løftet om frelse ikke før døden.

Frelse i Scientologi religionen er meget anderledes og meget mere øjeblikkelig. I tradition med visse af østens religioner forkynder Scientologi, at frelse opnås ved forøgelse af ens åndelige viden. Den fuldkomne frelse for thetanen, som benævnes "Total Frihed" i Scientologi, kan opnås gennem udøvelse af den religiøse praksis i Scientologi.

Efterhånden som ens åndelige bevidsthed vokser gennem udøvelsen af Scientologi, vokser ens evne til at svare på og løse spørgsmål om livet, ånden og evigheden med fuldstændig sikkerhed også. Til sidst kender det individuelle menneske sig selv som en ånd, uafhængig af kødet og ved, at det vil overleve med hukommelse og identitet intakt.

Første Dynamik

Anden Dynamik

DE OTTE DYNAMIKKER

En grundlæggende og samlende faktor, som gennemtrænger synet på universet i Scientologi, er, at det primære formål for alle livsformer – også for thetanen – er uendelig *overlevelse*. Drivkraften er så stærk og så universal, at den er kendt som ”eksistensens dynamiske princip”. Eksistensens dynamiske princip er i sig selv delt op i 8 forskellige dele, kaldet ”De otte Dynamikker”, og hver af disse repræsenterer et aspekt af overlevelsesdynamikken. Set som koncentriske cirkler, der går udad fra en fælles midte,

repræsenterer de otte dynamikker en stigende bevidsthed om og deltagelse i alle livselementerne. Disse dynamikker repræsenterer synet på kosmos i Scientologi.

Den første dynamik er SELVET. Dette er personens tilskyndelse til eksistens og overlevelse som en individuel person, at være individuel og at opnå det højeste niveau af overlevelse i længst mulig tid for selvet. Her kan vi til fulde tale om individualitet.

Den anden dynamik er FAMILIE. Dette er tilskyndelsen til eksistens og overlevelse gennem sex og det at have

Tredje Dynamik

Fjerde Dynamik

børn. Den står for kreativitet, at skabe ting til fremtiden og den inkluderer familieenheden.

Den tredje dynamik er GRUPPER. Dette er tilskyndelsen til eksistens og overlevelse gennem en gruppe individuelle mennesker, med gruppens tilbøjelighed til at have sit eget liv og sin egen eksistens. En gruppe kan være en klub, venner, et samfund, et firma, en social loge, en stat, en nation eller endda en race.

Den fjerde dynamik er ARTER. Dette er tilskyndelsen til eksistens og overlevelse gennem hele menneskeheden og ved hele menneskeheden.

Den femte dynamik er LIVSFORMER. Dette er tilskyndelsen til eksistens og overlevelse som livsformer og med hjælp fra andre livsformer, såsom alle dyr, fugle, insekter, fisk og vegetation, eller hvad som helst motiveret af liv. Kort sagt er det anstrengelsen for at overleve for alle og for enhver form for liv. Det er som sådan interessen i livet.

Den sjette dynamik er DET FYSISKE UNIVERS. Dette er tilskyndelsen til eksistens og overlevelse af det fysiske univers, ved selve det fysiske univers og med hjælp fra det fysiske univers og hver af dets bestanddele – masse, energi, rum og tid.

Den syvende dynamik er ÅNDEN.

Femte Dynamik

Sjette Dynamik

Dette er tilskyndelsen til eksistens og overlevelse som åndelige væsener eller tilskyndelsen til selve livet for at overleve. Alt åndeligt, med eller uden identitet, ville komme ind under overskriften den syvende dynamik. Den syvende dynamik er livskilden eller theta. Denne er adskilt fra det fysiske univers, og den er kilden til selve livet. Derfor er der en anstrengelse forbundet med thetas overlevelse som theta.

Den ottende dynamik er tilskyndelsen til eksistens og overlevelse som UENDELIGHED. Den ottende dynamik bliver også til dagligt kaldt Gud,

Det Højeste Væsen eller Skaberens, men korrekt forklares det som uendelighed. Faktisk omfatter det "Altets alt".

Hubbard skrev om det indbyrdes slægtskab mellem den sjette, syvende og ottende dynamik:

"Theta universet er en postuleret virkelighed, for hvilken der eksisterer mange beviser. Hvis man skulle tegne et diagram af dette, ville det være en trekant med det Højeste Væsen i et hjørne, MEST universet i et andet og theta universet i det tredje. Med det væld af beviser, der er fremkommet ved forskellige undersøgelser, kan vi ikke

Syvende Dynamik

Ottende Dynamik

tillade os at se bort fra denne virkelighed. Tværtimod løser antagelsen af denne virkelighed nogle af de humanistiske videnskabers største problemer...”

Da de principper, som Scientologi hviler på, omfatter alle aspekter af livet, kan visse nøgleprincipper, som går igen overalt i religionen, også anvendes bredt til at forbedre ethvert område i livet. Derudover afklarer principperne, det der så ofte opleves som forvirrende og vildledende. Og gennem Scientologi indser en person, at hans liv og indflydelse går langt ud over ham selv. Han bliver også klar over det nødvendige i at deltage på

et langt bredere niveau. Ved at forstå hver af dynamikkerne og deres indbyrdes forhold, er han i stand til at gøre dette og dermed forøge overlevelsen og deltagelsen i alle disse dynamikker.

Derfor vil en scientolog, efterhånden som han udvider sin bevidsthed, deltagelse og sit ansvar længere og længere udad på dynamikkerne, i sidste instans nå til den ottende dynamik; overlevelse gennem uendelighed, eller Det Højeste Væsen. Det er derfor man ifølge Hubbard: ”Kun vil opdage den sande ottende dynamik, når den syvende dynamik er nået i sin helhed”.

DET HØJESTE VÆSEN

Der er sikkert mindst lige så mange opfattelser af Det Højeste Væsen eller den yderste virkelighed, som der er religioner. Kristendommen er monoteistisk. Hinduismen er en polyteistisk tro. Grene af buddhismen tror ikke på et Højeste Væsen i nogen form overhovedet. Som mange religionseksperter bemærker, er Scientologi på dette punkt mere lig de vestlige religioner og deler deres synspunkt, som placerer det Højeste Væsen på tinden af kosmos.

Ifølge Hubbard er et menneske, som ikke tror på Det Højeste Væsen, ikke fuldt ud et menneske. Hubbard skrev:

”Ingen kultur i verdenshistorien har, undtaget de fuldkomment fordærvede og uddøende, undladt at bekræfte eksistensen af Det Højeste Væsen. Det er en empirisk observation, at mennesker uden en stærk og vedvarende tro på Det Højeste Væsen er mindre dygtige, mindre etiske og mindre værdifulde for sig selv og for samfundet... Ved observation alene kan man se, at et menneske uden en varig tro er mere en ting end et menneske.”

Mange religioner beskriver Det Højeste Væsen (hvad enten navnet er Jahve, Gud, Allah eller noget andet) med benævnelser som den almægtige, alvidende, godgørende, dømmende, krævende eller tillægger Det Højeste Væsen andre kvaliteter, som normalt benyttes i beskrivelser af mennesket.

Scientologi adskiller sig fra disse andre religioner, ved ikke at forsøge at

beskrive Guds beskaffenhed eller karakter. I Scientologi forventes enhver at nå frem til sine egne personlige konklusioner med hensyn til alle otte dynamikker, herunder Gud, gennem udøvelsen af religionen. Derfor udvikles hver enkelt persons forståelse af hans forhold til Det Højeste Væsen, efterhånden som han forstår og deltager mere i hver af de syv forudgående dynamikker.

Det er en nødvendig fremgangsmåde, for i Scientologi bliver ingen bedt om at acceptere noget blot på tro. I stedet forventes alle selv at afprøve troen, på et helt personligt niveau. En tro – eller viden – vil kun være sand for en person, når den person rent faktisk har observeret og afgjort med sig selv, at dette er korrekt i henhold til hans egen observation. Derfor opnår man et forhold til Det Højeste Væsen, som er helt personligt og individuelt, ved at følge Scientologis religiøse vej. På dette punkt kan Scientologi på nogle måder sammenlignes med religioner, såsom unitarismen og andre trosretninger, som er forsigtige med at fremsætte dogmatiske forklaringer eller beskrivelser af Gud.

SCIENTOLOGIS ETIK

Scientologi deler det synspunkt med mange religioner, at ingen person kan være åndelig fri – eller endda have succes i hverdagen – hvis han kun er interesseret i sig selv, i sin første dynamik. Set udfra et Scientologi synspunkt ville en sådan person blive anset for at have mistet sin medfødte åndelige bevidsthed

og sit ansvar for de andre syv dynamikker.

Efterhånden som en person bliver mere åndeligt bevidst gennem Scientologi, vil han uundgåeligt opleve, at hans interesse for og ansvarlighed på disse andre områder i livet vil blive vækket til live igen. Derfor udvikler en person normalt, efterhånden som han gør fremskridt i Scientologi, en stærkere følelse af familiens vigtighed og et større behov for at hjælpe til i samfundet og deltage i aktiviteter, der som helhed hjælper menneskeheden. Snarere end at anse et sådant ansvar for at være en belastning, ser scientologen ansvaret for de otte dynamikker for at være en naturlig og nødvendig del af hans egen åndelige vækst.

I Scientologi lærer man, at man altid skal tage disse dynamikker med i betragtning, når man tager beslutninger vedrørende, hvad man vil foretage sig, selv i tilsyneladende almindelige, dagligdags forhold. Et af kardinalpunkterne i Scientologi, og den rettesnor, de enkelte medlemmer opfordres til at følge i planlægningen af deres handlinger, er, at den "optimale løsning" på et hvilket som helst problem, er den, som er til "det største gode for det største antal dynamikker."

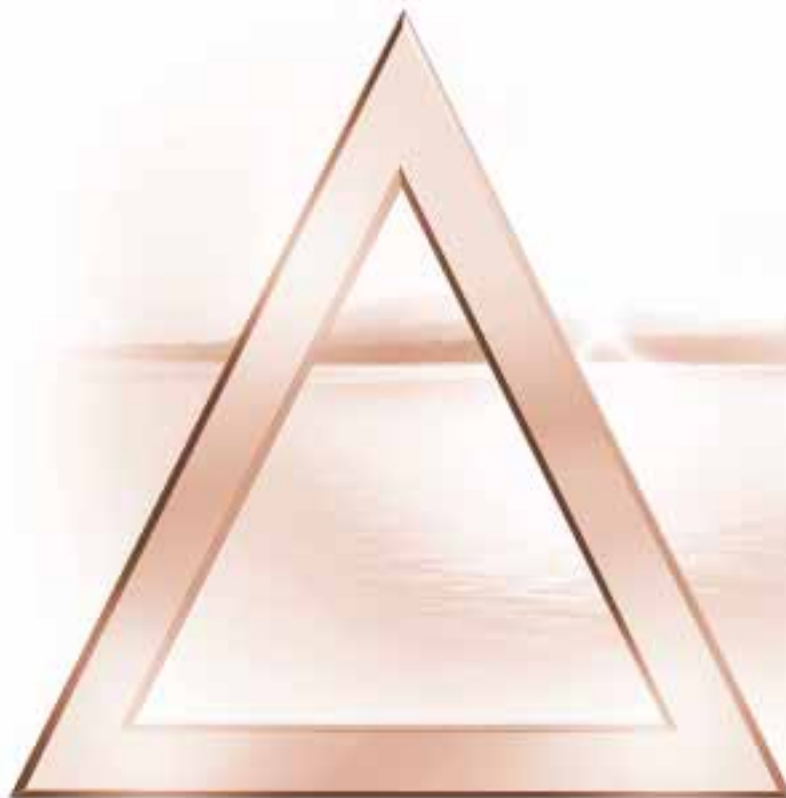
Det er denne gensidige påvirkning mellem de otte dynamikker, der er grundlaget for etik systemet i Scientologi. Etisk optræden bliver i Scientologi defineret som en optræden, der forøger ens vækst og deltagelse i hver af dynamikkerne mest muligt, med den mest etiske handling som den handling, der forøger overlevelsen og væksten for

alle dynamikker, og den mindst etiske handling som den, der er skyld i mest ødelæggelse på dynamikkerne, med mulighed for en uendelig graduering imellem dem. Hermed er det gode og det onde defineret, og dermed også et system af korrekte handlinger, som gør det muligt for individet at forbedre overlevelsen for sig selv, sin familie, fællesskabet og samfundet som helhed.

Etik spiller en stor rolle i en scientologs liv, da disse trossætninger giver en rettesnor for opførelse. Efter at have tilsluttet sig en målestok, hvormed de kan vurdere deres handlinger, stræber scientologer efter at leve et ærligt, etisk liv og efter at forbedre mulighederne, ikke kun for sig selv, men også for deres familie, fællesskabet, nationen og hele samfundet. En scientolog følger ikke sin religion, hvis han udelukkende søger efter sin egen åndelige forbedring. Af den grund understreger Scientologi doktrinen igen og igen nødvendigheden af, at man anvender sin religiøse visdom til at forbedre mulighederne for familie, naboer, venner og hele samfundet.

Scientologi opmuntrer sine medlemmer til at anvende de principper, de har lært gennem udøvelsen af religionen, til at hjælpe andre med at få et bedre liv. Desuden har den enkelte, ifølge Scientologi doktrinen, et lige så stort ansvar for at forbedre samfundet omkring ham, som han har for at passe på sig selv, for scientologen ved, at hans åndelige frelse afhænger af dette. Nogle af de mange måder, hvorpå individuelle scientologer arbejder for at forbedre samfundet omkring dem, er beskrevet i kapitel seks.

Kommunikation
(Communication)

Affinitet
(Affinity)

Virkelighed
(Reality)

I Scientologi anses forståelse, der er en væsentlig del af åndelig velvære, for at være sammensat af 3 elementer: Affinitet, realitet og kommunikation. Sammenhængen mellem disse er også kendt som ARC-trekanten.

AT FORSTÅ LIVET

Da det udødelige åndelige væsens endelige mål – uendelig overlevelse – kun kan opnås ved at maksimere ens deltagelse i alle otte dynamikker, opstår spørgsmålet om, hvordan individet kan opnå dette?

I Scientologi lærer man, at ved at forøge sin forståelse længere og længere ud på alle otte dynamikker kan thetanen

forøge sin deltagelse og mulige overlevelse. Scientologi definerer forståelse for at være sammensat af 3 elementer: Affinitet, realitet og kommunikation. Disse tre indbyrdes afhængige faktorer kan beskrives ved hjælp af en trekant, og den gennemgås i detaljer i Scientologi skrifterne. Hvert af de tre elementer optager et hjørne af trekanten, der er kendt som ARC-trekanten.

Det første element er affinitet, som er graden af venskab eller kærlighed.

Det er den enkeltes følelsesmæssige stade, følelsen af kærlighed eller venskab over for noget eller nogen. Det andet element kaldes realitet, hvilket kan forklares som ”det, der synes at være”. Dybest set er realitet en form for enighed. Det er det, vi er enige om, eksisterer. Det tredje element er kommunikation, udvekslingen af idéer. Disse tre faktorer – affinitet, realitet og kommunikation – er bestanddelene af forståelse. De er afhængige af hinanden, og når den ene falder, falder de andre også; når den ene stiger, stiger de andre også.

Af de tre elementer er kommunikation absolut den vigtigste, og en betydelig del af skrifterne i Scientologi er helliget forståelsen og anvendelsen af kommunikation.

Et individs kommunikationsniveau er en primær målestok for hans åndelige tilstand. Hvis en person er tilbageholdende, indadvendt og umeddelsom, kan han have problemer i livet. Erfaring viser, at mange af disse problemer kan mindskes blot ved at

kende de forskellige dele, som kommunikation består af, idet det alene forhøjer ens evne til at kommunikere.

En persons åndelige bevidsthed skærpes i Scientologi, og affinitets-, realitets- og kommunikationsniveauet udvides også – og dermed vedkommendes forståelse. I Scientologi lærer man, at når en thetan har total affinitet, realitet og kommunikation på alle otte dynamikker, så følger en fuldstændig forståelse af livet som helhed og fuld åndelig bevidsthed.

Ud fra dette kan det ses, at Scientologi doktrinerne omhandler de mest grundlæggende anliggender – mennesket som et åndeligt væsen og dets forhold til alle livets aspekter og universet, og endelig hans frelse gennem en vej til højere stader af åndelig eksistens. For fuldt ud at vurdere religionens dybde og rækkevidde er det nødvendigt at forstå det vigtigste og mest enestående aspekt ved Scientologi: Den praksis, som vil blive behandlet i det næste kapitel.